

lovede, at der vilde blive Overskud i Statskassen. Han mente, at Indtægterne vilde blive 110 Mill. Kr., medens den daværende Finansminister hævdede, at det vilde blive omtrent 94 Mill. Kr. Jeg tror, at Vilhelm Lassen udtalte noget om, at hvis man kunde tage det ærede Medlem god for Pengene, skulde det være ham en Glæde. Og hvis det havde været Tilfældet, skulde det ærede Medlem i alle Tilfælde have sagt god for de 16—17 Mill. Kr., som han den Gang regnede forkert. Da var man altsaa ikke klar over de økonomiske Forholds Udvikling. Men lige saa lidt var man klar over dem i den ekstraordinære Samling 1909. Ærede Medlemmer erindre, hvorledes man fra radikal Side, da Regeringen fremsatte Forslag om at optage et fast Statslaan paa 40 Mill. Kr., protesterede overfor Regeringen og hævdede, at den krævede et alt for stort Beløb, det var ikke nødvendigt med de 40 Millioner, vi kunde udmærket klare os med 30 Millioner. Da havde man altsaa endnu det lyse Syn paa Udviklingen af de finansielle Forhold.

Men saa kom der et fuldstændigt Omslag. Fra at være Optimister blev man paa en Gang Pessimister, og i Løbet af forholdsvis kort Tid kom man til den Opfattelse, at nu stod vi saa forbiget slet i det, at vi skulde have overordentlig store nye Skatter. Denne Opfattelse kom ikke mindst frem i den Regeringsperiode, da det radikale Venstre for en Stund mente at kunne indrette sig paa at beholde Ledelsen som Regeringsparti. Da saa man særlig mærkt paa Forholdene og mente, at vi stod overfor store nye Skatter, men man var dog ikke enig om, hvor store de skulde være. Heller ikke var man enig derom, da vi gik til Valg i Foraaret 1910. Jeg erindrer saaledes et Par Møder, hvor jeg var sammen den ene Gang med det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) og den anden Gang med det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch). Det ærede Medlem fra Ringsted hævdede paa et Møde i Varde, at vi skulde have nye Skatter til et Beløb af 10 Mill. Kr., hvis Militærlovene skulde opretholdes. Det ærede Medlem fra Langeland hævdede et Par Dage før — eller maaske et Par Dage efter, det husker jeg ikke rigtig —, at vi skulde have Skatter til et Beløb af 15 Mill. Kr., hvis de skulde opretholdes. Og jeg skulde tage meget fejl, om den radikale Finansminister, Landstingsmand Edvard Brandes, ikke paa samme Tid hævdede, at vi skulde have nye Skatter til et Beløb af 20 Mill. Kr. Saa klar

var man indenfor det Parti, der den Gang stod for Ledelsen, over Forholdene.

Og hvorledes var det ikke sidste Vinter, den Gang de Indtægtslove, som da vare forelagte af Regeringen, vare til Behandling oppe i Landstinget? Hvordan stod da ikke den forhenværende radikale Finansminister — han, som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) kaldte det radikale Ministeriums Vimpel og Ballast — oppe i Landstinget og formanede Tinget til at gaa imod disse Indtægtslove! Han lyste nemlig efter den samlede Finansplan og de nye Skatter, der efter hans Mening vilde bringe os en Byrde af 20—25 Mill. Kr., og derfor skulde vi have det hele samlet. Da saa han overordentlig mærkt paa Forholdene.

Men endnu værre blev det, da det ærede Medlem fra Ringsted skulde til at skrive en Artikel i „Politiken“s Kronik om vore finansielle Forhold. I nævnte Artikel, som fremkom i „Politiken“ den 1ste Februar 1911, omtalte det ærede Medlem, at vi skulde medregne 3 Mill. Kr., der vilde gaa med ifølge en henliggende Kommissionsbetænkning vedrørende visse Statsarbejderes Lønforhøjelse, og saa bemærker han ordret følgende: „Alt dette gør, at man kommer til at regne med, at der skal skaffes Staten en Merindtægt til Beløb af henved 30 Mill. Kr. om Aaret, hvis der skal skaffes solid Balance i vor Statshusholdning. De 20 Mill. Kr. nye Skatter om Aaret, som man hidtil har regnet med, ere altsaa ikke for højt anslaaede, selv om nogle af de gamle Skatter i det kommende Aar skulde give noget større Indtægter end i de foregaaende.“ Da saa det radikale Venstre saa mærkt paa Forholdene som ingen Sinde før og ingen Sinde siden. Det mindste, man kan nøjes med, er 20 Mill. Kr. Egentlig skulde man have mere for at naa til en solid Balance i vor Statshusholdning. Efter denne Udtalelse skulde man mene, at Finansministeren i Virkeligheden ikke har foreslaaet tilstrækkeligt til at naa til Balance. Vi maa nemlig huske paa, at Finansministeren har forelagt og faaet vedtaget i sidste Samling Indtægtslove til et Beløb af knap 8 Millioner og nu har forelagt Skattelove, hvorved der skal indkomme neppe 11 Millioner, altsaa et samlet Beløb af 18—19 Millioner. Det ærede Medlem fra Ringsted mente den 1ste Februar 1911, at 20 Millioner vare det knapteste, der kunde være Tale om, hvis vi skulde naa til Balance. Og en Ting til: Ved Suppleringsvalgene i den for-